

— Most, amikor jó, ha hus egyszer egy héten kerül asztalunkra, (Közbeiktatások: Még négy hétben egyszer sem!) amikor gyermekeinket nem tudjuk táplálni, a szükség kényszerít bennünket a mozgalom megindítására és nem várhatunk tovább. (Közbeszólások: Nem lehet bírni! Ószeroppunk! Tönkremegyünk!)

Nem retenthetünk vissza semmi akadálytól sem, el kell készülnie minden eshetőségre és legalább olyan sikert kell elérnünk, amely a városi alkalmazottak körében némi megnyugvást keltsen.

— A város hatóságának nem lehet elzárkóznia a segítség elől akkor, amidőn a tisztviselő gyermekeinek kenyér sem jut. Kérem a tisztelt kartársakat, tartsunk össze azzal a férfias komolysággal és szívós elhatározottsággal, hogy nem nyugszunk addig, amíg mozgalmunknak sikere nem lesz.

Pillich Gyula ezután a következő határozati javaslatot terjesztette elő:

Kérjük meg a város hatóságát, eszközje ki, hogy a városi közlélmzés által kezelt élelmicikket (liszt, zsír stb.), továbbá egyéb háztartásbeli szükségleti cikkeket olyan ártan bocsássák a városi alkalmazottak részére, amely arányban áll fizetésükkel. Az esetben, ha a szükségleti cikkeket csak a maximált áron szolgáltatnák át a hatóság, a 20%-os háborús segélyt 50%-re emeljék föl. Ha pedig a város semmi nemü természetbeni kedvezményt nem adhat az alkalmazottaknak, azzal a kérelemmel forduljunk a város vezetőségéhez, hogy alapfizetésünket 100%-al emelje föl.

— Csak egy kevés jóakarát kell hozzá és akkor kérelmünk, amely csupán látszólag nagyigényű, nem kelt visszatetszést. Gondolni kell azokra a családokra, akik nélkülöznek és éheznek. Ha a hatóság akar, akkor tud is segíteni. Kérem a határozati javaslat elfogadását. (Éljenzés. Felkiáltások: Elfogadjuk!)

Koncz Károly javasolja, hogy a háborús segélyeket a jövedelem arányában állapítsák meg.

Gál János rendőrőrmester a rendőrök nevében köszönetét fejezi ki, hogy az egyesület a rendőrök sorsát is felkarolja. Nem bízik abban, hogy az alkalmazottak az élelmzés tekintetében külön elbárában részesíttessenek, mert ezt a város lakossága nem jó szemmel nézné.

Gruber András indítványozza, hogy a városi tisztviselők és alkalmazottak részére, mint Budapesten, tisztviselői népkonyha állíttassék föl. Egyben javasolja, hogy a határozati javaslat egészítettessék ki azzal, hogy a családi pótlékot a személyi pótlék és a gyermekek számára való tekintet nélkül minden gyermek után utalják ki.

Lengyel István rendőrtiszt lamellett szólal föl, hogy a háborús szolgálati évek

kétszeresen számíttassanak.

Balog István rámutat arra, hogy még a vasuti örök is kapnak családi pótlékot, tehát nem méltányos, hogy a rendőröknek és szolgáltnak a családi pótlékot nem engedélyezték. Gál Sándor kéri az értekezletet, hogy a rendőrök részére is szorgalmazza a családi pótlék folyósítását.

Gracza János azt indítványozza, hogy a délutáni hivatalos órákat külön díjazzák és hogy deputáció menjen a főispánhoz és a polgármesterhez, amely a tisztviselők kérelmét élöszóval is tolmácsolja. A határozati javaslatot az értekezlet egyhangulag elfogadta.

Tíz vagon tengeri sertéshizlalásra.

— A gazdasági főfelügyelő Szegeden. —

(Saját tudósítónktól.) Több ízben foglalkoztunk már a bizonyos tíz vagon tengerivel, amelyet Balogh Károly pénzügyi tanácsos, a hatósági élelmzési üzem vezetője a város tulajdonát képező sertések hizlalására akart megszerezni. A városnak tudvalevőleg mintegy ezer darab lekötött sertése van. Ezeket a sertéseket kizárólag közlélmzési célokra vásárolta a hatóság, nehogy a sertéshus rohamosan emelkedő ára miatt az amugy is méregdrága zsír megdráguljon.

Balogh tanácsos első ízben két hónap előtt fordult a földmivélésügyi miniszterhez azzal a kérelemmel, hogy a Haditermény utján utaljon ki a város részére tíz vagon kukoricát. A miniszter csak részben teljesítette a szegedi hatóság kérését, amennyiben csak vásárlási engedélyt adott tíz vagon tengerire. Balogh Károly ekkor néhány bevásárlót megbízott azzal, hogy esetleg idegen törvényhatóság területén vásárolják össze a tíz vagon kukoricát. A bevásárlók különböző helyeken lekötötték összesen tíz vagon tengerit, de a Szegedre szállítás már akadályokba ütközött, amennyiben a főszolgabírák nem engedték a kukoricát elszállítani. Amikor a bevásárlók erről Balogh tanácsosnak jelentést tettek, táviratilag a miniszterhez fordult és kérte, utasítsa a főszolgabírákat, hogy a tengeri elszállítását ne akadályozzák.

A válasz kedden érkezett meg: a földmivélésügyi miniszterium telefonon tudatta a polgármesterrel, hogy Kluge Ferenc gazdasági főfelügyelő szerdán reggel a miniszter megbízásából Szegedre érkezik, hogy a város sertésállományáról a miniszternek személyes tapasztalatok alapján tegyen jelentést.

Kluge Ferenc gazdasági főfelügyelő Scultéty Sándor főszámvevő kalauzolta. A főfelügyelő megtekintette a hizlalótelepeket,

ahol a város részére lekötött sertések vannak.

Scultéty Sándor főszámvevő a következőket volt szíves a *Délmagyarország* munkatársával, a gazdasági főfelügyelő szegedi látogatásával kapcsolatban közölni:

— A főfelügyelő megtekintette a hizlaló telepeket, ahol körülbelül ezer sertést hizlalnak a városi közlélmzési üzem részére. Jártunk Kovács Sándor, Mellis Lajos, Lichtenegger Gyula, Ábrahám János sertéshizlalóknál és a Hus- és Vásárpénztár telepén. A főfelügyelő megállapította, hogy az ezer sertés kiutalásához mennyi tengerire van a városnak szüksége. Erről jelentést fog tenni a miniszternek, aki most már bizonyára kiutalja a régen várt kukoricát, illetve szállítási engedélyt ad, mert eddig csak bevásárlási engedélye volt a hatóságnak.

Kluge Ferenc gazdasági főfelügyelő, aki a földmivélésügyi miniszteriumba van beosztva, szerdán délután elutazott Szegedről.

A szegedi mizériákkal kapcsolatosan a következőket közlik velünk:

— Sok keserű panasz hangzott el Szegeden amiatt, hogy tengerit nem lehetett kapni disznóhizlalásra. Hentesek és mások is azzal indokolták az élöserítés árának lehetetlen emelkedését, hogy nem kapni tengerit makszimált áron. Most azután kiderül, hogyan és miért nem lehetett tisztességes áron tengerit szerezni. Azt már tudtuk hogy a földmivélésügyi kormány által az Országos Sertéskereskedelmi Egyesületnek felajánlott 100.000 métermázsa tengeri nem a kereskedők kezébe jutott. Most ebből a kontigensből Kolmer Adolf báró 3000 sertés hizlalására elegendő tengerit felajánlott a sertésekkel bajlódó és azokon vitatkozva és veszekedve gyarapodó egyesületi tagoknak. Az összes rendelkezésre álló kukoricát a következő módon osztották föl:

— A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank 5000, a Telepítő és Parcellázó Bank 2500, az Élelmiszer Részvénytársaság (Michelsstetter Ármín alelnök révén) 2500, a Magyar Mezőgazdák 2000, Nirsee Ferenc 2000, Bakos Mátyás 2000, Wittmann János orsz. képviselő (egyesületi választmányi tag eladta koncesszióját Lemberger bajai sertés-kereskedő, szintén választmányi tagnak) 1000, a Kohner cég (Blancz Jenő egyesületi elnök révén) 3000 darab sertés hizlalásához kapott 30 koronás makszimált áron tengerit.

Krémer H. férfi- és női-ruha-üzlete

Kossuth Lajos-sugárut 8.

Mérsékelt árak. — Pontos kiszolgálás. — Férfi- fiu és leányka-kalapok.

Telefon 773.

Telefon 773.

Alkalmi könyvvásár Várnay S. könyvkereskedésében, Szegeden.

— Az irodalom legnagyobb kincsei rendkívül leszállított áron szerezhetők be —

1916. június 20-ig.